

Bilag 12.

Boligkommissionen af 1916.

Kristiansgade 2. København K.

Den 5. December 1916.

I Skrivelse af 27. November d. A. har det høje Ministerium anmodet Kommissionen om en Udtalelse om eventuel Forlængelse af Loven om Fastsættelse af Husleje. Saaledes foranlediget skal man udtale, at Kommissionens Flertal ønsker Loven forlænget indtil Oktober Flyttedag 1918, medens Mikael Johansen ikke ønsker Loven forlænget, og Jørgen Berthelsen forbeholder sig sin Stilling.

Flertallet formener dog, at Loven i sin hidtidige Form har saa væsentlige Mangler, at man kun kan anbefale en Forlængelse, naar Loven samtidig ændres. Med Hensyn til disse Ændringer kan man som Helhed slutte sig til de af de københavnske Nævnsformænd foreslaaede 10 Punkter og de dertil af Københavns Kommunalbestyrelse føjede yderligere 3 Punkter, idet man dog til enkelte af dem skal knytte nogle Bemærkninger.

ad Punkt 7. Kommissionen kan vel slutte sig til, at der ikke bør opstilles bestemte Regler for Afstemninger mellem Lejerne, men ønsker dog pointeret i Loven, at der ogsaa bør tages Hensyn til andre Lejere.

ad Punkt 8. Medens Mikael Johansen for samtlige øvrige Punkter maa erkende, at hvis Loven skal forlænges, bør den ændres i den paagældende Retning, maa han bestemt tage Afstand fra dette Punkt. Flertallet mener imidlertid, at selv om Lovens øvrige Bestemmelser hindrer Opsigelse med det Formaal at gennemføre urimelig Lejeforhøjelse, vil en ukontrolleret Opsigelsesret dog alligevel stille Lejeren svagere overfor Krav om højere Leje, naar det er vanskeligt at finde en anden Bolig, og desuden vil Opsigelser ogsaa kunne have andre Formaal end Lejeforhøjelse, f. Eks. at frigøre sig for Familier med mange Børn, eller for Familier, der gør Brug af den af Kommissionen foreslaaede Ret til Fremleje.

Kommissionen skal endvidere henlede Opmærksomheden paa, at Arbejdsgivere, der har bygget Boliger for at sikre sig Arbejdere og Funktionærer, bør bevare deres Opsigelsesret, hvis de paagældende har taget Arbejde andetsteds. Det samme gælder Portnerboliger o. l.

Sidste Punktum af Punkt 9 omhandler et Forhold, der ogsaa er berørt i det af Kommissionen fremsendte Lovforslag om Forbud mod Nedrivning, § 5, nemlig Beboelseslejligheders Overgang til Forretningsbrug. Det er der Kommunalbestyrelsen, hvis Samtykke udkræves, og man maa formene, at denne ogsaa bedre og mere ensartet kan skønne, hvilke Hensyn Forretningslivet kræver, end de enkelte Nævn, der er sammensat med en ganske bestemt Opgave for Øje; desuden omfatter Kommunalbestyrelsens Nægtelsesret ogsaa de Tilfælde, hvor Lejeren af en saadan Beboelseslejlighed har sagt op, hvilket Tilfælde Huslejenævnet ikke faar med at gøre, idet man ikke blot vil værne den enkelte Lejer, men det hele Forraad af Beboelseslejligheder. Naar der her yderligere gives Huslejenævnene Ret til at hindre saadan Opsigelse, kan det Tilfælde indtræde i de Byer, som baade har gjort Brug af nævnte § 5 og nedsat Huslejenævnet, at Kommunalbestyrelsen har tilladt Anvendelsen til Forretningsbrug, medens Nævnet hindrer Opsigelsen; man henstiller til nærmere Overvejelse, om Muligheden af en saadan Modsætning bør hindres.